

но гърмежъ не се чу... Прѣдателска ржка прѣзъ нощта извадила трита куршума.

Кжнчевъ не искаше да се прѣдаде. . . Той пристжпи още нѣколко крачки, тѣлото му затрепера, огненнитѣ му очи се напълниха съ сълзи, изгледа жално наоколо и съ силенъ треперящъ гласъ извика: „Да живѣй България!..“ Въ тази минута се чу глухъ гърмежъ — единичниятъ останалъ куршумъ разби черепа на славния апостолъ. . . Цѣлата навалица остана вкаменена на мѣстото си.

Слѣдъ малко дойде баща му — Кжнчо дюлгеринътъ, — той плачеше още отъ далечъ за милата си рожба.

На другия день погрѣбаха Кжнчева много тържествено — съ музика и училищния хоръ.

